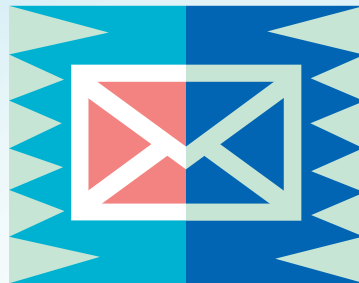

Огляд Нового Заповіту

Праведність з віри

Вивчення Послання
до Римлян

*Тому то й ми дякуємо Богові безперестанку, що,
приймавши почуте від нас Слово Боже, прийняли
ви не як слово людське, але як правдиво то є
Слово Боже, що й діє в вас, віруючих.*

1 Солунян 2:13

5

ПЛВЦ

Зміст

Праведність з віри	3
I. Вступ	4
II. Доктрина спасіння	5
III. Підсумок	12
Додаток. Поглянемо на Послання до Римлян.....	19

Праведність з віри

Римлян

5

ПЛАН УРОКУ

- I. Вступ
- II. Доктрина спасіння
 - A. Вивчення Послання до Римлян
 - Б. Установлення історичної перспективи
 - 1. Авторство та читачі
 - 2. Дата
 - 3. Географія
 - 4. Загальне тло
 - В. Вивчення вмісту
 - 1. Тема
 - 2. Ключовий вірш
 - 3. Теми та наука
 - 4. Римлян: Ісус Христос — наша праведність

III. Підсумок

Самоперевірка

Додаток. Поглянемо на Послання до Римлян

ЦІЛІ УРОКУ

До кінця цього уроку ви повинні:

1. Знати автора, адресатів, основний план, ключовий вірш та головні уроки Послання до Римлян.
2. Уміти пояснити, чому було написане Послання до Римлян та у чому його важливість для сьогодення.
3. Згадати про велику Божу справедливість та про дар спасіння.
4. Знайти людину, якій ви могли б розповісти про свою ревну любов до Ісуса.

5. Уміти розповісти іншим про основні доктринальні істини з Послання до Римлян.
6. Наново відкрити для себе *основоположний принцип* християнської віри: «Праведний житиме лише вірою».
7. Знаходити задоволення у *справі Христа, завершених* на хресті.

Завдання до уроку

1. Прочитайте весь урок та виконайте усе, що в ньому задано.
2. Прочитайте повністю все Послання до Римлян.
3. Прочитайте в додатку главу 7 з книги «Погляд на Новий Заповіт».
4. Виконайте практичне завдання.

I. Вступ

Послання до Римлян є основоположною доктринальною книгою. Проте це не просто суха доктрина, не збірка тем, про які потрібно сперечатися. Завдяки глибшому розумінню цієї новозаповітної книги зміцнитиметься ваша віра та упевненість в тому, що Ісус Христос, ваш Спаситель, здійснив для вас.

Цей урок складається з питань, вправ і завдань, спрямованих на те, щоб ви змогли заглибитися у це послання, досягнути ширший контекст, в якому воно було написано, та знаходити можливості для взаємодії з Божим Словом. У підручнику подано відповіді, якими ви можете скористатися, якщо не знатимете, як відповісти. Крім того, в уроці передбачена самоперевірка, за допомогою якої ви зможете оцінити засвоєння матеріалу.

Для роботи вам знадобиться примірник Біблії або Нового Заповіту. Вам потрібно буде робити чимало відміток у біблійному тексті, тому для роботи візьміть такий примірник, у якому ви зможете робити позначки без вагань. Під час читання у вас завжди має бути наготові ручка, щоб ви могли відразу відмітити те, що здається вам особливо важливим. Крім того, вам потрібен буде зошит для виконання письмових завдань. Крім того, разом з уроком передбачено використання додаткового матеріалу «Географія та хронологія Нового Заповіту», який знадобиться вам під час виконання кількох вправ. Якщо ви його не отримали, зверніться до керівника групи.

Працювати над матеріалом можна самостійно, але набагато корисніше було б зібратися групою та обговорювати те, що ви відкрили для себе нового. Ми маємо допомагати один одному, підтримуючи, надихаючи та ділячись своїми переживаннями. Так усі ми зможемо краще зрозуміти написане та отримати більшу радість. Крім того, у групі є можливість для підзвітності. Нерідко ми маємо добрі наміри, але... У нашому житті повно різних справ, через які буває так легко відсунути навчання вбік, а потім і зовсім «закопати» його щоденними турботами. Нам треба підштовхувати один одного! Розуміння того, що на вас чекає зустріч з групою, часто стає додатковим поштовхом до вивчення та дослідження. А ще кожна мить, проведена над Божим Словом, сприятиме зростанню правди у вашому житті та віри у серці.

II. Доктрина спасіння

А. Вивчення Послання до Римлян

Вправа 1

Прочитайте Послання до Римлян, роблячи в ньому помітки. Не рухайтеся далі в роботі над уроком, поки не прочитаєте все Послання до Римлян. Якщо можливо, читайте вголос. Читайте повільно та вдумливо, намагаючись зрозуміти у цьому насиченому тексті якомога більше. Читаючи, робіть у себе в Біблії такі кольорові відмітки:

жовтим позначаєте згадки про праведність та правду;
зеленим — Євангелію або благовістя;
фіолетовим — про віру.

У Посланні до Римлян є й інші важливі слова — якщо бажаєте, ви можете відмітити і їх. Наприклад, близько 45 разів у цьому посланні вжито слово «гріх», близько 25 разів — «смерть», слово «закон» — понад 75 разів, а «благодать» — понад 20 разів.

Під час читання зручно слідкувати за планом книги. Один з варіантів запропоновано нижче — це короткий структурний план послання. Якщо у вас є час, то, можливо, вам було б цікаво скласти власний план цієї книги. Робота над планом — це ефективний спосіб почати упорядковувати думки. План може бути настільки детальним, наскільки вам вистачить часу та зацікавленості для його розробки.

ПЛАН ПОСЛАННЯ ДО РИМЛЯН		
I.	Представлення Євангелії	1:1–17
II.	Трагедія гріха	1:18–3:23
III.	Дароване спасіння	3:21–8:39
IV.	Ізраїль та Божий задум	9:1–11:36
V.	Практичне християнство	12:1–16:27

Б. Установлення історичної перспективи

1. Авторство та читачі

Тут варто повторити, що нам вже відомо. Ми знаємо, що автором послання є Павло.

Питання 1. Як він говорить про себе в Римлян 1:1?

Питання 2. До кого було написане Послання до Римлян? У якому вірші про це сказано?

2. Дата

У книзі «Огляд Нового Заповіту» Ірвінг Дженсен вказує наступне: «Павло написав Послання до Римлян, перебуваючи в Коринті, ближче до кінця своєї третьої місіонерської подорожі, приблизно у 56 р. н. е.»¹

Вправа 2

Укажіть місце Послання до Римлян на хронологічній прямій. Розгорніть додатковий матеріал «Географія та хронологія Нового Заповіту» та впишіть слово «Римлян» у відповідному пропуску.

3. Географія

Вправа 3

Знайдіть на мапі Рим. На мапі 3 у додатковому матеріалі знайдіть сучасний Рим. Тепер перейдіть до мапи 1 та відмітьте Рим на ній.

4. Загальне тло

Ми розглядаємо послання, яке Павло написав до церкви в Римі ще до того, як він потрапив ув'язненням до міста. На момент написання Павлові ще не доводилося там бувати, але він мав намір туди дістатися (Римлян 15:28–32).

Питання 3. Відповідно до інформації, наведеної на початку цього уроку, де було написано Послання до Римлян?

Рим у цей час здобував собі репутацію міста, чії мешканці, особливо імператори, відзначалися своїми примхами. Дженсен побіжно згадує про це, коли описує місто:²

Коли Павло писав своє послання, Рим був найбільшим та найвпливовішим містом у світі (за різними оцінками його населення складало від одного до чотирьох мільйонів). Імператор Нерон щойно почав своє правління (54–68 рр. н. е.), а гоніння на християн досі ще не було. Населення міста було тією сумішшю, яку завжди можна побачити у великих містах: тут були і багатство, і бідність; і підприємництво, і рабство; і громадяни, і чужинці; і релігія, і світськість. У той час у Римі мешкала величезна кількість юдеїв — у місті було з добрий десяток синагог.

Дженсен також зазначає, що церква в Римі складалася, ймовірно, з євреїв та великого числа богобоязних поган, які навернулися у християнство.³ Серед цих християн могли бути вихідці з інших частин Римської імперії, які принесли з собою християнство, коли перебралися до Риму (див. Римлян 16:1–15).

Питання 4. Що сказано про початок церкви в Римі в Діях 2:5–11?

¹ Irving L. Jensen, *Jensen's Survey of the New Testament*. — Chicago: Moody Press. — 1981. — Р. 248.

² Там само, рр. 248–249.

³ Там само, р. 249.

Зі сказаного в Римлян 15–16 цілком очевидно, що однією з цілей, з якими Павло писав свого листа, було відрекомендуватися громаді та попередити її про свій можливий візит.

Знаючи про те, що церкву в Римі, напевно, мало відвідували з наукою інші апостоли, Павло, ймовірно, дбав про те, щоб римські християни були надійно вкорінені та утверджені в правді, щоб, прийшовши до них, він міг розбудовувати далі на твердій основі їхньої віри, а не починати все від самого початку. Завдяки своїй завбачливості він мав би можливість швидше вирушити до Іспанії, як він планував (Римлян 15:23–25).

Годі собі уявити кращий час для написання цього листа. Нерон лише щойно зійшов на престол, проте через кілька років він почне гоніння на Церкву. Коли він дозволив гоніння на християн у Римі, Церква почала швидше розпорошуватися по цілій імперії. Посланню до Римлян судилося стати для громади джерелом зміцнення та єднання серед усіх нападів, які мали ось-ось зринути на неї.

В. Вивчення вмісту

1. Тема

До часу написання Павло вже багато років проповідував Євангелію та витерпів чимало випробовувань і атак. До цієї книги ввійшов увесь його досвід. У ній ми можемо скористатися і з Павлової освіти в юдаїзмі, і з його християнського досвіду в розповсюдженні Євангелії серед поган. Його багаторічні намагання переконати юдеїв у тому, що погани (тобто представники інших народів, неєвреї) теж можуть увійти до Божої родини, вилилися у загальну тему Послання до Римлян:

Євангелія Божої праведності.

У цій книзі дуже послідовно та чітко викладається вся Євангелія.

2. Ключовий вірш

Ви, напевно, знаєте ключовий вірш з Послання до Римлян, особливо якщо ви вивчали курс «Основи християнського життя». Зараз його потрібно пригадати та подумати про те, як у ньому зрозумовано весь зміст цього послання.

Питання 5. Запишіть Римлян 1:16–17 у відведеному нижче місці.

3. Теми та наука

Спасіння

У цьому листі викладаються основні доктрини спасіння. Ми хочемо запропонувати дещо незвичний спосіб для розмірковування над ключовими питаннями, піднятими в цій книзі, та, що значно важливіше, для їхнього практичного застосування.

«Римський шлях» — це простий інструмент для благовістя. Ви можете вивчити напам'ять усі вірші, запропоновані в ньому, або лише перше посилання, або взагалі лише поставити у Біблії закладки на потрібних місцях. Нічого, крім Біблії або Нового Заповіту, більше не потрібно. Нижче наведено біблійні вірші разом із заголовками. Крім того, кожен вірш подано також і в переказі, щоб підкреслити той принцип, який у ньому викладено. Після цьо-

го наводяться необхідні дії. Усе це можна застосувати, щоб під час свідкування перейти до справжнього діалогу.

❖ Підхід

Вам потрібно продумати, як ви маєте підійти до людини, щоб розповісти їй євангельську звістку. Зазвичай привернути чиясь увагу допомагають запитання.

Наприклад, ефективним запитанням для початку розмови може бути таке:

«Ви можете з усією певністю сказати, що потрапите на небеса, якщо вам доведеться сьогодні померти?»

Якщо людина відповідає «ні», то запитайте:

«А чи хотіли б ви мати таку певність?»

Якщо у відповідь чуєте «так», то наступне запитання буде таким:

«Що б ви сказали Богові, якби Він запитав у вас: „Чому Я маю впустити тебе до Себе на небо?“»

Зазвичай люди відповідають: «Я намагався жити чесно», «Я не така вже й погана людина» тощо.

Або інший простий спосіб розпочати розмову на цю тему:

— Ви вірите в Бога?

(Відповідь «так» або «ні») — Ви коли-небудь читали Біблію?

(Відповідь «ні») — Тоді дозвольте коротко вам пояснити, у чому полягає головна біблійна звістка?

(Відповідь «так») — Ви зрозуміли, у чому полягає головна біблійна звістка?

(Більшість людей відповість «ні» або дасть невизначену відповідь). — Тоді дозвольте коротко вам пояснити, у чому полягає головна біблійна звістка?

❖ Усі згрішили

Римлян 3:23: *«Бо всі згрішили, і позбавлені Божої слави».*

Ви коли-небудь робили щось недобре?

Ми всі маємо гріх у нашому серці. Ми всі народилися з гріхом — і я, і ви.

Ми під владою гріха від самого народження.

— *Визнайте, що ви грішник.*

І тут очевидно стає проблема — Бог досконалий, і Він не може прийняти гріх у небі. До того ж, оскільки Він справедливий, Він має гріх покарати.

❖ Покарання за гріх

Римлянам 6:23(а): *«Бо заплата за гріх смерть...»*

Гріх має логічне закінчення — його результатом є смерть. Усі ми стикнемося з фізичною смертю, яка є одним із наслідків гріха. (Якщо буде можливість, тут можна згадати Римлян 5:12 і додати історію про гріх Адама та про отримане ним покарання).

Але значно гіршою є духовна смерть — відділення від Бога на всю вічність. В Біблії сказано, що є пекло — місце вічного покарання.

— *Зрозумійте, що за свій гріх ви заслуговуєте на смерть.*

Але є й добра звістка! Бог має задум щодо того, як цю проблему усунути.

❖ Христос заплатив ціну

Римлян 5:8: *«А Бог доводить Свою любов до нас тим, що Христос умер за нас, коли ми були ще грішниками».*

Ісус Христос, Син Божий, прийшов на землю, прожив досконале безгрішне людське життя, щоб показати нам, яким є Бог, а потім помер на хресті. Ви чули про Нього? Він заплатив ціну гріха. Він заплатив за весь гріх, і коли Він узяв усі гріхи світу на Себе на хресті, Він викупив нас з рабства гріха та смерті!

— *Віддайте своє життя Богові...* Божа любов, вилита до нас в Ісусові на хресті, — це єдина надія отримати прощення та можливість для змін. Його любов викупила вас з рабства гріха. Вас спасає Його любов — не релігії, не намагання бути доброю людиною. Бог вас любить!

❖ Вічне життя

Римлян 6:23(б): *«...а дар Божий — вічне життя в Христі Ісусі, Господі нашім!»*

Ісус не лише помер за нас. Він воскрес, і Він може дати нам вічне життя. Спасіння є безвідплатним Божим даром для вас! Цей дар неможливо заслжити — його потрібно просто прийняти. Щоб це пояснити, проведіть паралель з тим, як люди дарують подарунки. Допоки отримувач не прийняв запропонований подарунок, він не має з нього жодної користі. Для отримання подарунка потрібна дія.

— *Прийміть жертву, яку Ісус приніс за вас.*

❖ Спасіння через Ісуса

Римлян 10:9–10, 13: *«Бо коли ти устами своїми визнаватимеш Ісуса за Господа, і будеш вірувати в своїм серці, що Бог воскресив Його з мертвих, то спасешся, бо серцем віруємо для праведности, а устами ісповідуємо для спасіння... Бо кожен, хто покличе Господнє Ім'я, буде спасений».*

Єдина можливість спастися — це покаятися у своєму гріху та кликати до Ісуса Христа про спасіння. Недостатньо просто знати, що Він здійснив усе це для вас. Ви маєте вирішити повірити у Нього. Вам потрібно на Нього покластися. Він хоче бути Володарем вашого життя. Людина цілком може сказати: «Я вірю, що це надійний стілець, він мене витримає, якщо я на нього сяду», — але допоки вона на нього не сяде, практичної віри немає. Віра в Ісуса — це не просто слова: «Так, я з цим можу погодитися». Це прийняття того, що Він здійснив, та визнання: «Я вірю, що Ти забереш мій гріх, що Ти візьмеш мене до Себе на небо. Я піду за Тобою, тому що Ти — це Правда».

— *Попросіть Ісуса увійти до вашого життя та дарувати вам спасіння.*

Якщо людина готова, допоможіть їй помолитися молитвою покаяння.

❖ Визнайте Ісуса за Господа

Римлян 10:9–10: *«Бо коли ти устами своїми визнаватимеш Ісуса за Господа...»*

Подивімося ще раз на ці слова. Ми маємо вустами визнати те, що відбулося в нашому серці. Розкажіть своїм рідним про те, що ви зробили.

Бути християнином — це не просто вірити в серці; це дозволити Ісусові стати на чолі вашого життя.

— *Дайте Христові можливість почати здійснювати Свої обіцянки у вашому житті.*

Коли ви приводите когось до Господа, завжди намагайтеся дати людині можливість відразу розповісти комусь про її рішення. Можливості для цього будуть залежати від того, де це відбулося. Крім того, ви можете запросити її до церкви або на зустріч домашньої групи та спонукати її до того, щоб вона розповіла іншим, що Бог зробив для неї.

Практичне завдання. Розкажіть про «римський шлях»

Відмітьте «римський шлях» у себе в Біблії, підкресливши кожен вірш та записавши поряд або на нижньому полі сторінки посилання на наступний. Так ви зможете легко перейти від вірша до вірша, навіть і хвилюючись. Кілька разів потренуйтеся розповідати про «римський шлях», зв'язуючись постійно з Біблією, а потім підійте за допомогою цього «римського шляху», поділіться євангельською звісткою щонайменше з однією невіруючою людиною. Обов'язково дайте людині можливість самостійно прочитати вірші з вашої Біблії!

Якщо бажаєте, ви можете розширити цей «римський шлях», додавши у нього інші місця з Писання. Проте сильним боком цього викладу Євангелії є те, що для нього потрібно лише кілька сторінок Біблії, де ви можете поставити потрібні помітки, щоб користуватися таким методом щоразу, як випаде можливість.

Переможне християнське життя

Багатьом християнам християнське життя та поведіння дається доволі важко. Проте у Римлян 8 дано великі істини щодо перемоги. Виконайте подану далі вправу та запишіть свої відкриття.

Вправа 4

Відмічання слів у Римлян 7 і 8. Відведіть зараз час на те, щоб прочитати Римлян 7 і 8 та відмітити в цих розділах два слова. Щоразу, коли у тексті вжито слово «я» («мене», «мені» тощо), обведіть його навколо, а прямокутною рамкою відмітьте всі згадки про Святого Духа.

Переглянувши зроблені помітки, що ви можете сказати про свої власні намагання? Де ми беремо силу, щоб жити християнським життям? Як християнин може здобути перемогу в своєму житті? У чому полягає різниця між розділом 7 і 8?

Серед інших тем, на яких Павло робить наголос у Посланні до Римлян, є відродження, протиставлення старого та нового чоловіка, праведність та виправдання. Вивчення або повторення курсу «Послання до Галатів і Римлян» принесло б вам неабияку користь, оскільки в них ці теми розглянуті детальніше. Послання до Римлян є настільки глибокою книгою, що нам ніколи не вдасться дослідити усе, що Бог бажає нам показати, якщо ми обмежимося лише коротким вивченням. Ми маємо знову й знову повертатися до неї та все більше у неї заглиблюватися.

4. Римлян: Ісус Христос — наша праведність

Прочитайте в додатку главу 7 з книги «Погляд на Новий Заповіт» та дайте відповідь на питання, які наведено нижче.

Питання 6. Про що йдеться у Посланні до Римлян?

Ким ми є за природою

Питання 7. Чому нам потрібен Спаситель?

Питання 8. Чого позбавлена кожна людина?

Питання 9. За яким мірилом Бог бажає, щоб ми оцінювали свою праведність?

Питання 10. Чому люди грішать?

Як стати християнином

Питання 11. Доктор Мірс описує п'ять етапів спасіння. Запишіть їх у відведеному місці своїми словами.

Ви можете повернутися до «римського шляху» та додати кілька істин, які, на вашу думку, будуть корисними для розмови з іншими людьми.

Питання 12. Ми дійсно спасаємося вірою, але як ми повинні жити?

Питання 13. Які три моменти Авраам отримав вірою?

Питання 14. Відповідно до Римлян 5, яку користь приносить віра після того, як ми були виправдані благодаттю?

Як жити християнським життям

Питання 15. Як ми повинні жити християнським життям?

Позначте у себе в Біблії три вірші в Римлян 6, де про це сказано.

Як служити Богові

Питання 16. Чому наше християнське служіння є важливим?

Питання 17. Якими словами можна описати дві половини Послання до Римлян?

Питання 18. Мірс в останніх п'яти розділах Послання до Римлян показує наше християнське служіння у чотирьох різних сферах. Назвіть ці сфери та наведіть відповідні посилання.

Сфера Посилання

- а) _____
- б) _____
- в) _____
- г) _____

III. Підсумок

Послання до Римлян завжди вважалося однією з найбільш ємних книг Біблії. Юджин Петерсон чудово це описує:⁴

Подія, яка, змінивши світ, розділила всю історію людства на «до» та «після», сталася за тридцять років до того, як Павло написав це послання. Це подія — життя, смерть і воскресіння Ісуса — відбулася у далекому куточку великої Римської імперії: у провінції Юдея в Палестині. Здається, її ніхто і не помітив, принаймні у заклопотаному та могутньому Римі.

Коли це послання дісталось до Риму, його, здається, ніхто й не прочитав, принаймні серед тих, хто мав вплив на світ. У Римі не бракувало, що читати — імператорські укази, вишукана поезія, витончена моральна філософія — і чимало з цього всього найвищого ґатунку. Проте за дуже короткий час (якщо міряти масштабами літературних творів) усі інші твори припали порохом, а це послання посіло видне місце. Лист Павла, написаний до церкви в Римі, мав значно потужніший вплив на читачів, ніж усі томи римських авторів, взяті вкупі.

Такий швидкий злет цього послання до вершини впливу є чимось дивовижним, особливо якщо взяти до уваги, що воно було написано нікому не відомим римським громадянином без жодних зв'язків. Узявшись його читати, ми починаємо розуміти, що сам цей лист є правдиво надзвичайним і що довго залишатися невідомим він не міг навіть попри невідомість автора чи читачів, до яких він був адресований.

Послання до Римлян — це плід глибокої та ревної думки. У ньому ми бачимо славетне життя розуму, поставленого на служіння Богові. Павло бере факт життя, смерті та воскресіння Ісуса з Назарета — факт добре засвідчений та підтриманий щирою вірою — і розбирає логічні висновки, які з нього випливають. Яким чином стається так, що в смерті та воскресінні Ісуса світова історія отримала новий напрям, що одна мить мала вічний вплив на життя кожного чоловіка, жінки та дитини на цій планеті? Що Бог замислив? Що значить, що Ісус «спасає»? Що стоїть за цим усім, до чого воно має прийти?

⁴ Eugene H. Peterson, *The Message // Remix*. — Colorado Springs: NavPress. — 2003. — Р. 2030.

Ці питання спонукали Павла до розмірковувань. Павло мав потужний та місткий розум. Він вдався до логіки та аргументації, до поезії та уяви, до Писання та молитви, до оповіді про створення світу, історії та людського досвіду та вплив їх у своє послання, яке стало головним документом християнського богослов'я.

Послання до Римлян дійсно закладає фундамент нашої віри та дає нам підстави разом із Павлом сказати:

«Бо я не соромлюсь Євангелії, бо ж вона сила Божа на спасіння кожному, хто вірує, перше ж юдеєві, а потім гелленові. Правда бо Божа з'являється в ній з віри в віру, як написано: А праведний житиме вірою».

(Римлян 1:16–17)

Якщо вам сподобався цей урок, то візьміть до уваги, що він входить до серії з 12 уроків, присвячених новозаповітним посланням та Книзі Об'явлення. Ці уроки не обов'язково розглядати у встановленій послідовності. Ми заохочуємо вас і далі вивчати Писання як для свого власного духовного зростання, так і для того, щоб ви були готові допомогти іншим людям.

Інші уроки цієї серії:

Урок 1 — Послання Якова та до Галатів — ***Правда про віру***

Урок 2 — 1 та 2 Солунян — ***Непохитність у переслідуваннях***

Урок 3 — 1 Коринтян — ***Проблеми Церкви***

Урок 4 — 2 Коринтян — ***Захист служіння***

Урок 6 — Колосян та Ефесян — ***Христос і Його Церква***

Урок 7 — Филимона та Филип'ян — ***Радість і прощення***

Урок 8 — 1 Тимофія та Тита — ***Церковне керівництво***

Урок 9 — 1 Петра, 2 Тимофія та 2 Петра — ***Заохочення та застереження***

Урок 10 — Євреїв — ***Новий Заповіт***

Урок 11 — Юди, 1, 2 та 3 Івана — ***Любов у дії***

Урок 12 — Об'явлення — ***Кульмінація віків***

Самоперевірка

Загальний бал: ____/100

Правда або неправда (7 балів за кожну відповідь; ____/70)

Зазначте, чи є наступні твердження правдою чи неправдою.

1. ____ Послання до Римлян містить 17 розділів.
2. ____ Послання до Римлян було написане в Римі.
3. ____ Послання до Римлян було написане для мешканців Рима.
4. ____ Ця книга не може стати у пригоді для благовістя.
5. ____ Мірс, пишучи про Послання до Римлян, називає Христа нашою Праведністю.
6. ____ Ключовий вірш — це слова Павла: *«Бо я не соромлюсь Євангелії, бож вона сила Божа на спасіння кожному, хто вірує, перше ж юдеєві, а потім гелленові. Правда бо Божя з'являється в ній з віри в віру, як написано: А праведний житиме вірою».*
7. ____ Посилання до наведеного вище уривка — це Римлян 1:19–21.
8. ____ Одна з частин «римського шляху» — це «відплата за гріх».
9. ____ Тема Послання до Римлян — це «Євангелія Божої слави».
10. ____ Одним із ключових слів у Посланні до Римлян є слово «віра».

Заповнити пропуски (6 балів за кожну відповідь, ____/30)

I.	Представлення (1) _____	1:1–17
II.	Трагедія (2) _____	1:18 – 3:23
III.	Дароване (3) _____	3:21 – 8:39
IV.	(4) _____ та Божий задум	9:1 – 11:36
V.	(5) _____ християнство	12:1 – 16:27

Відповіді на питання

Питання 1

Павло говорить про себе як про раба Ісуса Христа, покликаного апостола, вибраного для звіщання Євангелії Божої (мається на увазі, що він був зобов'язаний її звіщати).

Питання 2

«Усім, хто знаходиться в Римі, улюбленим Божим, вибраним святим...» (Римлян 1:7).

Питання 3

Найімовірніше, Послання до Римлян було написано в Коринті під час третьої місіонерської подорожі Павла.

Питання 4

Відповідно до того, що повідомляється у Діях 2:10, у Єрусалимі в день П'ятдесятниці були люди з Риму. Цілком можливо, що дехто з них увірував та приніс Євангелію до свого міста і заснував там церкву.

Питання 5

Див. Римлян 1:16–17 у Біблії.

Питання 6

У Посланні до Римлян ідеться про Божий спосіб робити добрих із винуватих.

Питання 7

Тому що всі згрішили. Нема праведного ані одного.

Питання 8

Ми всі позбавлені Божої слави.

Питання 9

Мірилом має бути праведність Ісуса Христа.

Питання 10

Тому що вони грішники.

Питання 11

1. Визнати, що я грішник.
2. Зрозуміти, що ми спасаємося Ісусовою праведністю.
3. Повірити, що Ісус помер за мій гріх.
4. Прийняти Його праведність.
5. Визнати, що зараз я маю вічне життя.

Питання 12

Ми маємо жити вірою.

Питання 13

Вірою він отримав праведність, спадщину та нащадків.

Питання 14

Серед корисних рис, які людина здобуває вірою, Мірс називає мир, прощення, обітниці та гарантію нашого спасіння.

Питання 15

1. Знати, що Христос помер за нас.
2. Уважати це за правду.
3. Віддаватися Йому.

Питання 16

Ми є представниками Христа в цьому світі; Євангелія шириться нашим життям і служінням. Наше служіння показує, чий ми.

Питання 17

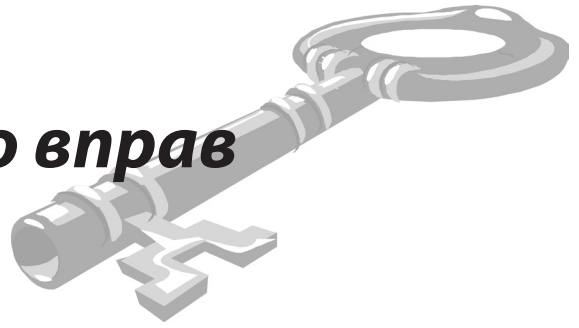
Перша половина — що Бог зробив для нас.

Друга половина — що ми можемо зробити для Бога.

Питання 18

Церква	12:3–8
Державна влада	розділ 13
Сумнівні моменти	14:1–15:3
Цілий світ	15:4–13

Відповіді до вправ

Вправа 1

Слово «правда» та «праведність» вжито у посланні близько 35 разів.

«Євангелія» — 10 разів.

«Віра» — близько 40 разів.

Вправа 2

Ваша відповідь.

Вправа 3

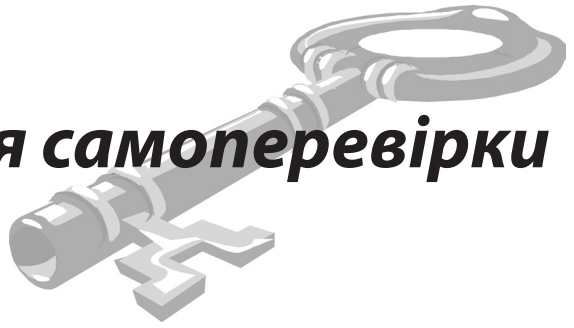
Ваша відповідь.

Вправа 4

Слово «я» (зі словоформами) вжито в розділі 7 близько 25 разів. У розділі 8 про Святого Духа згадано близько 18 разів.

Ваша відповідь. У розділі 7 ідеться про величезну боротьбу, зосереджену навколо наших старань. Слава Богу, ми не кинуті напризволяще. Святий Дух даний усім християнам, щоб дати їм можливість обирати праведність.

Відповіді на питання самоперевірки

Правда або неправда

1. Н
2. Н
3. П
4. Н
5. П
6. П
7. Н
8. П
9. Н
10. П

Заповнити пропуски

1. Євангелії
2. гріха
3. спасіння
4. Ізраїль
5. Практичне

Поглянемо на Послання до Римлян

У Посланні до Римлян зображено Ісуса Христа — нашу праведність

Глава 7 з книги Генрієтти Мірс «Погляд на Новий Заповіт»⁵

У Посланні до Римлян ідеться про Божий спосіб робити добрих із винуватих. Ключові вірші цієї величної теми — це Римлян 1:16, 17. Вивчіть ці чудові вірші напам'ять.

Найсуттєвіше у Посланні до Римлян (Римлян 1:16, 17)

Головна Особа в Євангелії.....	Христос
Сила Євангелії.....	Божя сила
Призначення Євангелії.....	На спасіння
До кого спрямована.....	До кожного
Хто може прийняти і як	Кожен, хто вірує
Безпосередній результат.....	Праведний житиме вірою

Павло пишався Євангелією, тому що вона виявилася дієвою в його власному житті й такою ж виявиться у житті всіх, хто вірує.

Божя звістка для людей у поганому стані

Божя звістка! Ці слова здатні привернути будь-чій увагу. Досить сказати: «Маю для вас добру звістку», — і вже напевно матимете слухача. Справжня цінність доброї звістки залежить від джерела — від того, хто її сказав. Ось чому та Євангелія, яку несе Павло, так радо вітається. Це звістка, яка йде від Бога. Послання до Римлян — це Павлів радісний вигук, звернений до заблудлого світу: «Еврика! Я знайшов шлях! Ним є Ісус Христос, мій Господь!»

⁵ Використовується з дозволу.

У Посланні до Римлян ми бачимо, як Божа праведність пропонується людині, яка розуміє, що закон позбавив її власної праведності. У Посланні до Римлян людина зображується начебто пасажиром потяга, який загубив свій квиток і не має грошей, щоб придбати собі новий.

Ким ми є за природою

(Прочитайте Римлян 1:1–3:20)

Чому людина потребує спасіння? Тому що вона грішна. Бог висвітив людське серце неначе рентгеном, Він показав нам, як все є насправді. Він показує, що знаходить у кожному з нас. І ці знахідки такі жахливі, що їх неможливо зачитати в пристойному товаристві. Але слід пам'ятати, що Бог нас бачить саме такими. Я знаю, що на картині, яку Він бачить, зображено і вас, бо ж сказано: «...*Нема добродіня, нема ні одного!*» Павло переконливо доводить цей факт у перших трьох розділах Послання до Римлян. Ось так виглядає людина без Бога. Прочитайте кожне слово з Римлян 3 — і ви повірите, що від природи серце людини є вкрай невігойне. Чи просили ви коли-небудь Святого Духа, щоб Він освітив ваше серце Своїм світлом? Якщо так, то сьогодні ви дізнаєтесь, що вам потрібен Спаситель.

Ми, коли йдемо фотографуватися, себе причепурюємо. Та згодом, коли фотограф показує нам попередні результати, він запевнює нас, що готові світлини будуть геть не такими. Він відретушує відбитки, забере всі зморшки та дрібні хиби, а ми думатимемо, що портрет вийшов на диво подібним до нас. Але Бог нас зображає не так. Він показує нам нас самих лише такими, якими ми справді є.

Послання до Римлян — це ніби сцена в залі суду. Бог, Суддя всієї землі, скликає євреїв та поган стати перед праведним судом. У зал заводять затриманих одного по одному.

Виголошується загальне звинувачення: «*Усі під гріхом*» (Римлян 3:9). Вислуховуються і погани (Римлян 2:1–16), і євреї (Римлян 2:17–3:8). Прохання кожного з них про визнання їхньої невинності ретельно розглядаються, на них дається відповідь, і цим готується шлях до остаточного вироку Судді.

Нарешті Суддя виголошує вирок. «*Увесь світ винний Богові*» (Римлян 3:19, 20). Якби написане відбувалося сьогодні, цей заголовок з'явився б на шпальтах усіх газет. Про це кричали б на вулицях всі продавці газет. Хіба не чуєте? «**УВЕСЬ СВІТ ВИЗНАНО ВИННИМ!**»

Не треба казати: «Бог є любов, Він мене не засудить». Дослухайтеся до Божих слів, сказаних тут: «*Бо гнів Божий з'являється з неба на всяку безбожність*» (Римлян 1:18). Він вже виніс вирок щодо кожного підсудного. Усі винні. Для оскарження — жодної можливості. Це рішення Верховного Суду всесвіту. Гріх зачіпає всіх — «*всі згрішили*!» А тому нам потрібен Спаситель світу. Оскільки Бог є Богом любові, Він дав нам саме такого Спасителя! Прочитайте вголос Івана 3:16. Суддя звертається до присутніх на судді: «Чи є той, хто представлятиме підсудних?» І тоді Син Божий промовляє: «Так, їх представлятиму Я. Вони дійсно скоїли ці гріхи. Вони дійсно винуваті, але Я поніс їхню вину на хресті. Я помер замість них, щоб вони могли бути вільними. Я є їхньою праведністю». І Суддя їх звільняє.

У перших трьох розділах Послання до Римлян перед нами постає жахлива картина гріха. Слід пам'ятати, що «ГРІХ» — це стрілецьке слово. Це постріл, який не потрапив у «ціль» — у той Божий стандарт, який Бог встановив для нас. У Божому Слові сказано: «Бо всі згрішили, і позбавлені — чого, добродіня? Ні! — Божої слави». Мірилом життя має бути лише ця мірка, а не жодна інша. Не порівнюйте себе до таких самих, як ви. Звісно, ви можете бути не в такому жалюгідному стані, як хтось інший з-поміж ваших знайомих, але для Бога ви однаково позбавлені Його слави. Та праведність, якої вимагає Бог, вимірюється лише Христом.

Якби ви зійшли на найвищу гору, намагаючись дістатися до неба, то й тоді вам було б далеко до поставленої мети. Навіть найшляхетніші намагання людини догодити Богові своїми добрими вчинками та вишуканими дарунками не є достатніми. Як би високо ви не здіймалися, вам не вдасться досягнути праведності, якої вимагає Бог. Бог каже: «Усі позбавлені Божої слави. Усі винні на смерть, бо всі згрішили». Лише Одному вдалося дотягнутися від землі до неба — Христові Ісусу, нашому Господу. Він є єдиним шляхом, що веде прямо до Бога.

Ми всі грішники, оскільки народилися від грішного людського роду. Ми всі є синами Адама. Проте наша гріховність не лише у тому, що ми народилися в гріху, — ми й самі грішили, «*бо всі згрішили*». Запам'ятайте — ми грішимо, бо ми грішники. Це наша природа. На сливці родять сливки, бо це дерево — сливка. Плід є тим, що творить його природа. Гріх є плодом гріховного серця. «*Людське серце найлукавіше над все та неvigойне...*» (Єремії 17:9).

Як стати християнином

(Прочитайте Римлян 3:21–5:21)

Божий задум спасіння викладається впродовж цілого Писання. Він схожий на червону нитку, яка вплітається в усі канати британського флоту — її неможливо витягти, не зіпсувавши канат. Такою червоною ниткою проходить через усе Писання тема спасіння, а у деяких фрагментах Біблії вона проступає дуже чітко (Римлян 3).

У наступних абзацах викладено кілька простих кроків, які покажуть вам, як стати християнином.

Я грішник!

Щоб бути заблудлим та загиблим, не обов'язково бути грішним в очах інших людей. Звісно, ступені гріха можуть бути різними, але у самому факті гріха та у результатах, до яких він призводить, різниці нема, бо «*заплата за гріх — смерть*». Якщо людина втопилася, то нема різниці, на якій глибині це сталося, — два метри чи двадцять. Ми всі опинилися на одному рівні через свою неспроможність спастися самотужки, «*бо різниці немає*» (Римлян 3:22).

Як мені спастися?

Ми спасаємося Христовою праведністю. Він Своєю смертю дав нам можливість її отримати. «*...Але дарма виправдуються Його благодаттю, через відкуплення, що в Ісусі Христі...*» (Римлян 3:24–25).

Христос помер за мене!

Я — людина, засуджена на смерть через свої гріхи, бо «*заплата за гріх — смерть*». Але я можу поглянути на хрест і побачити, що Христос уже помер за мене. Я вірю, що Він помер і за мій гріх. А я в обмін на своє бідне, гріховне, засуджене життя можу прийняти Його праведність і Його життя (1 Петра 2:24).

Я приймаю Його праведність!

«*Хто вірує в Сина, той має вічне життя*» (Івана 3:36). Бог, попри всі зусилля людини бути доброю, дав нам Свою праведність — Господа Ісуса Христа. Наша власна праведність — немов поплямована одіж (Римлян 3:21–22).

Я маю вічне життя!

Ваш гріх — на Христові. Він поніс його за вас. Чи прийняли ви Його як свого Спасителя та чи перейшли *«від смерти в життя»* (Івана 5:24)? Якщо ви вирішили дозволити Христові понести на Собі ваш гріх, то ви отримали спасіння (прочитайте Римлян 3:24).

Коли Бог дивиться лише на нас самих, Він не бачить жодної праведності (див. Римлян 3:10). Коли ж Він дивиться на нас у Христі, то бачить не покращення, а досконалість, оскільки помічає лише Свою власну праведність — Ісуса Христа.

Ви вже знаєте одне з величних слів Писання — слово «спасіння». А ось ще одне слово — «виправдання». Усе, здійснене Христом, зараховується мені, начебто це зробив я сам. Його праведність стала моєю!

Коли Христова праведність зараховується нам, це називається виправданням, бо людина тоді робиться праведною перед Богом. *«Праведний житиме вірою»*. Людина робиться праведною не справами, а вірою в Христа (прочитайте Римлян 3:28). Ця велика істина піднесла на ноги молодого монаха Мартіна Лютера, коли він повз святими сходами в Римі, покутуючи за свій гріх. Вона породила велику Реформацію. Вона звільнила віруючу людину від думки про те, що спасіння здобувається ділами, і відкрила перед нею життя віри та свободи в Христі. Ми не лише спасаємося вірою — вірою ми повинні й жити, покладаючись на Христа.

Павло дає нам приклади виправдання вірою зі Старого Заповіту. Зокрема, він розповідає нам про те, як віра Авраама була залічена йому за праведність (Римлян 4). Віра Авраама дала йому три результати: праведність, спадок, потомство (Римлян 4:3, 13, 17).

Коли ми приймаємо виправдання Його благодаттю, ми теж маємо великі вигоди. Благодать — незаслужена ласка. У цьому житті ми бачимо, що за вірою йде мир, прощення та обітниця (Римлян 5:1–5), а понад усе — гарантія нашого спасіння (Римлян 5:6–11).

Є питання, яке звучить знову і знову: «Як могла одна людина померти за весь світ?» Хтось один може зайняти місце іншого, може прийняти на себе чужу долю. Таке можливо, кажете ви, але щоб одна людина померла за цілий світ — це нісенітниця! Подивімося, чи дійсно це так!

Нікому з нас не подобається, щоб нас називали грішниками, але мусимо зізнатися, що ми дійсно такими і є. Послухайте, що каже Павло в Римлян 5:12–21. Ми народилися грішниками. Нас не питали, чи хочемо ми прийти у цей світ. Колись ми усвідомили той факт, що ми підкорені своїй гріховній природі. Наш родоначальник Адам не був створений таким (Буття 1:26). Він згрішив свідомо, і його гріховна природа передалася всім нам. Ми грішимо, бо ми грішники.

Але над Адамом, родоначальником природного роду, бачимо Христа, Голову духовного роду — нового творіння. Народившись у тілі, я є нащадком Адама. У мене гріховна природа. Але після народження у Божій родині завдяки Христу Ісусу в мене з'являється природа Христа, яка є святою. Словами Писання це звучить так: *«Бо так, як в Адамі вмирають усі, так само в Христі всі оживуть»* (1 Коринтян 15:22). Мені не доводилося приймати рішення бути нащадком Адама, але я можу вирішити бути Божою дитиною. Якщо гріх одного зробив можливим смерть усього людського роду, то й праведність Одного відкрила можливість для всього людського роду вийти з такого стану (прочитайте Римлян 5:15).

Чи отримали ви це вічне життя через Ісуса, нашого Господа? Хто ви: грішник в Адамі чи син у Христі?

Як жити християнським життям

(Прочитайте Римлян 6–8)

Ми довідалися, як стати християнином. Нині ж маємо дізнатися, як по-християнськи жити. У Римлян 6 є три важливих слова. Позначте їх.

Знайте, що Христос помер за нас (Римлян 6:3–5, 10). Ми померли разом із Христом (Римлян 6:8).

Уважайте це за правду! Живіть відповідно до цього! (Римлян 6:11).

Якби ваш родич сказав вам, що поклав у банк 500 доларів на ваш рахунок, щоб ви змогли з'їздити у відпустку, і що ви можете скористатися цими грошми, коли лише забажаєте, то ви, упевнена, розраховували б на ці гроші, навіть їх і не бачивши. А якщо сумніватиметесь та не підете їх отримати, то ці гроші вашими так і не стануть. Якщо ж уважатимете запевнення родича правдою та поведетеся відповідно, звернувшись у банк для зняття коштів, то вони, хоча ви їх до цього й не бачили, стануть для вас дійсністю. Уважайте сказане за правду — так воно зробиться для вас дійсним!

Оскільки ми мертві для гріха та живі для Бога, яким має бути наше життя? Див. Римлян 6:13.

Відавайтесь — (Римлян 6:13).

Тобто відмовтесь від свого власного життя та дайте Богові можливість жити через вас. Це життя віддачі Богові. Саме так можна жити життям перемоги та благословень. Дайте Йому можливість здійснити Свою волю у вас самих і через вас.

Будьте як пес, спущений з повідця, який спочатку мчить на вулицю, щоб насолодитися своєю свободою, але незабаром повертається і далі вже спокійно йде поруч зі своїм господарем. Дух господаря тримає пса, бо пес йому належить — і прив'язаний до нього й без ланцюгів.

Християнин дуже скоро знаходить нове мірило для свого життя. Він не намагається жити відповідно до вимог закону, оскільки він вже не під законом. Він прагне догодити Тому, Хто перебуває в нім. *«Бо для мене життя — то Христос»* і я роблю *«усе на Божу славу»*.

У Римлян 6 перед нами постає секрет переможного життя. Я живу в Христі! Мертвий для гріха, але живий для Бога! Тут сказано про те, як я можу провадити християнське життя. Наше «я», як ми дізналися, було засуджене, нездатне бути добрим, воно ніколи не могло бути праведним (Римлян 3). Нині ж, коли наше «я» стає християнином і намагається жити християнським життям, воно розуміє, що це неможливо. Ми спасенні вірою і не можемо жити своїми власними зусиллями.

Ця сумна істина постає перед нами в Римлян 7. У цьому розділі йдеться про те, як ми не можемо жити переможним життям. Відзначте важливе слово «я» («мене», «мені» тощо), і ви побачите, що його вжито двадцять шість разів у двадцяти п'яти віршах цього розділу. А про Святого Духа не згадується жодного разу. Хоча наше «я» і докладає зусиль, воно стикається лише з поразками та невдачами.

Доктор Гріффіт Томас сказав: «Жити християнським життям не важко — жити ним неможливо».

Павло сказав: *«І живу вже не я, а Христос проживає в мені»*.

Дослухайтеся до слів людини, яка намагається жити своїми силами: «Нещасна я людина! Хто мене визволить від тіла цієї смерті? Дякую Богові через Ісуса Христа, Господа нашого. Тому то я сам служу розумом Законові Божому, але тілом закону гріховному...» (Римлян 7:24–25).

Нарешті наше «я» бачить, що є Той, Кого достатньо для всього. Безуспішні старання відступають перед силою, поразка замінюється перемогою, біда перетворюється на радість. Коли відходить «я», приходить Христос.

Життя в Христі — чудове надбання. Павло каже: *«Бо закон духа життя в Христі Ісусі визволив мене від закону гріха й смерті»*. Відбувається ось що. Коли я в літаку, я звільняюся від закону земного тяжіння. Сильніший закон, яким літак здійснюється понад хмари, дозволяє не зважати на закон тяжіння, хоча за кілька хвилин він міцно тримав мене на землі. Закон тяжіння не знищується, а робиться недієвим. Саме це й відбувається з моїм життям, коли я входжу в Христа. Закон, який діє Святим Духом у моєму житті, підносить мене над світом та гріхом, і гріх уже не може панувати наді мною. Я здобуваю свободу. Мене не засуджено. А чи ввійшли у Христа ви? Чи живете ви на рівні, вищому за всі початки та влади?

Чи дійшли ви до краю свого власного «я»? Пам'ятайте, що «я» ніколи не приносить нічого, крім невдач. Заберіть «я», і усе те, що було під владою гріха, буде тепер під владою Сина! Він дасть вам перемогу!

Відійдіть від самовільного життя та вступіть у життя, наповнене Духом. У Римлян 8 слово «я» замінюється словом «Дух» — його вжито тут двадцять один раз. Ми маємо віддати своє життя Йому. У цьому наша роль. А тоді Він наповнить нас Своїм Духом. У цьому роль Христа.

Цей славний розділ починається словами про відсутність засудження та закінчується звісткою про неможливість роз'єднання. Це образ нашого життя в Христі. Християнин живе в безпеці: навколо нього Христос, у ньому всередині Дух і за нього Бог.

Колись я намагався у Ньому знайти для себе вигоду, а тепер Він діє через мене.

Як служити Богові

(Прочитайте Римлян 12–16)

«Тож благаю вас, браття, через Боже милосердя, повіддавайте ваші тіла на жертву живу, святу, приємну Богові, як розумну службу вашу» (Римлян 12:1).

Можливо, ви здивуєтеся, коли побачите, що аж досі нам не доводилося нічого робити, — лише вірити в Христа та віддаватися Йому, щоб Він використовував нас так, як Він забажає. А тепер ми маємо служити! Ми спасенні для служіння. Ми є представниками Христа в цьому світі — нам діяти від Його імені й нам розповсюджувати Його Євангелію. Наше життя є похідною від славного спасіння, яке Він нам приніс.

Поки ми не спаслися Його благодаттю та не перемінилися Його любов'ю, ми мало що могли зробити для Бога. Прочитайте 1 Коринтян 13. Коли ж ми віддаємося Христові та наповнюємося Його любов'ю, тоді ми можемо здійснити чимало. Христос бажає від нас живої жертви, а не мертвої (Римлян 12:1). Багато людей готові померти за Христа, а як мало тих, хто для Нього готовий жити. Серед вас є чимало тих, хто радше погодився б згоріти у вогні, ніж переносити насмішки знайомих. Для сучасного християнина є таке визначення: «Це людина, готова померти за церкву, до якої вона не ходить». Багато з нас не кажуть ані слова, коли поряд із нами Христове ім'я ставиться під сумнів або вживається намарно!

Нехай же інші зможуть у вас побачити Ісуса! Живіть для Нього і тоді будете готові за Нього й померти. **Перша половина Послання до Римлян — це те, що Бог зробив для нас. Друга половина цього послання — це те, що ми можемо зробити для Бога.** Тут ми бачимо, яким має бути наше християнське служіння в таких сферах:

Церква	Римлян 12:3–8
Державна влада.....	Римлян 13
Сумнівні моменти.....	Римлян 14:1–15:3
Цілий світ	Римлян 15:4–13

